

hedskassernes Hovedledelse med Tilslutning af Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen i Tiden fra nærværende Lovs Ikrafttræden indtil 1. April 1927 være berettiget til at forlænge Antallet af Kassens Understøttelsesdage for vedtægtsmæssig Hjælp med indtil en Trediedel, men det er udtrykkeligt ved Ændringsforslaget under Nr. 2 fastslaaet, at denne Forlængelse ikke medfører nogen Ret til fortsat Hjælp eller Tillægshjælp. Midlerne til denne Udvidelse skal vedblivende, saaledes som vedtaget ved anden Behandling, tilvejebringes ved Paa-ligning af Ekstrakontingenter i det Omfang, som Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen bestemmer, Ekstrakontingenter, der skal falde paa samtlige den paagældende Kasses Medlemmer. Udelukket fra saadan Hjælp er fremdeles de Medlemmer, der har opbrugt deres 3—4-aarige Maksimum eller ikke har haft 10 Maaneders Arbejde i 2 Aar. Efter disse Ændringsforslag skal Medlemmerne altsaa betale deres sædvanlige procentvise Bidrag til den ekstraordinære Forlængelse af den vedtægtsmæssige Understøttelse, efter at al anden Hjælp er ophørt, saavel den vedtægtsmæssige som den ekstraordinære Hjælp i Henhold til § 3, de skal betale i samme Forhold, som er gældende for den vedtægtsmæssige Hjælp i det hele taget, nemlig med ca. 62 pCt., hvorefter Staten betaler 20—30 pCt. og Kommunerne mellem 17 og 18 pCt.

§ 2 er bibeholdt ganske uforandret, saaledes at der altsaa skal kunne gives Forskud til de Arbejdsløsheds-kasser, som ikke selv i dette Øjeblik kan overkomme den ekstraordinære Udvidelse. Disse Forskud skal tilbagebetales, saaledes som der er gjort Rede for ved første Behandling.

Den fortsatte Hjælp er altsaa ganske bortfaldet. Derfor siger ogsaa Ændringsforslag Nr. 3, at § 3 i Lovforslaget, som det var vedtaget ved anden Behandling, udgaar, og da Fonden derefter helt slipper for Bidrag til denne ekstraordinære Udvidelse, er der ingen Nødvendighed for Opretholdelsen af § 5. I § 4 er der ved Ændringsforslag Nr. 4 foretaget Rettelser i Konsekvens af, at der ikke ydes fortsat Hjælp — det er altsaa Rettelser, som følger af de to andre Ændringsforslag.

Virkningen af, at man har forhøjet det Antal Dage, i hvilke den vedtægtsmæssige Hjælp kan ydes ekstraordinært, fra en Femtedel til en Trediedel af Dageantallet, er, at de Medlemmer, som kommer ind

under denne Understøttelse, for saa vidt det drejer sig om Familieforsørgere, kan faa akkurat det samme Beløb udbetalt som efter det Forslag, der blev vedtaget her ved anden Behandling, men de betaler selv større Bidrag, idet Fonden intet yder dertil, og det betyder, at saavel Kommuner som Stat derigennem, for Øjeblikket i hvert Fald, vil faa en Ordning, som ikke stiller Krav til dem, hvilket det andet Forslag direkte vilde have gjort med det samme.

Under de foreliggende Omstændigheder har Udvalget da, ud fra meget forskellige Opfattelser ganske vist, kunnet enes om den foreslaaede Affattelse af Lovforslaget.

Jeg skulde gerne efter at have fremsat disse Bemærkninger have indskrænket mig til at anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse her ved tredje Behandling, men jeg ser i Dag, at Socialdemokratiets Hovedorgan i København retter en Bebrejdelse mod Landstinget for, at det har opholdt Lovforslaget i 2 Maanedes, og siger, at det har været meningsløst længe om Behandlingen. Ja, det er nu en Fejltagelse fra det ærede Blads Side, thi Lovforslaget blev først forelagt her den 24. Februar og kom i Udvalg den 26. Februar; der blev derefter modtaget Deputationer fra de arbejdsløse den 3. Marts, og for ca. 3 Uger siden stillede jeg i Udvalget netop det selv samme Forslag, som nu foreligger her til Vedtagelse. Den Gang var der ikke nogen Mulighed for, at Forslaget kunde finde Tilslutning fra Regeringspartierne Side. Det er altsaa Regeringspartierne, der har forhindret, at Lovforslaget er blevet til Lov for ca. 3 Uger siden. Og jeg vilde tro, hvad jeg ogsaa udtalte forleden, at hvis Regeringspartierne havde været mere forhandlingsvillige i det høje Folketing, havde der allerede der været Mulighed for en Ordning i samme Retning som den, der nu er opnaaet Enighed om her. Det er altsaa hverken det konservative Folkeparti eller Venstre, der kan rettes Beskyldninger imod for dette Forligsgrundlags sene Fremkomst, men udelukkende Regeringspartierne.

Jeg skal herefter tillade mig paa Udvalgets Vegne og med Socialministerens Tilslutning at anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Ludvig Christensen: Det er naturligvis ikke med særlig Begejstring, vi fra vor Side kan slutte os til Lovforslaget, saaledes som det vil blive, naar de her fore-